

Comença la fase decisiva de la cimera del clima de Copenhaguen

L'esborrany de declaració de la cimera de Copenhaguen dibuixa un principi d'acord ple d'equilibris · VilaWeb s'ha entrevistat amb Josep Enric Llebot, del Consell Assessor pel Desenvolupament Sostenible (CADS) de la Generalitat de Catalunya, i catedràtic de física de la UAB

L'esborrany inicial de la declaració que pot sortir de la cimera de Copenhaguen sobre canvi climàtic preveu que els països han de comprometre's a mantenir la temperatura de la Terra menys de dos graus per sobre que els nivells preindustrials, i alhora esmenta un fons de donacions als països pobres de 100.000 milions de dòlars (uns 70.000 euros). Aquest text, filtrat per dues fonts presents en les negociacions dels últims dies, assenyalava que les temperatures globals han de mantenir-se per sota d'una pujada de 2 graus centígrads respecte als nivells anteriors a la generalització de la indústria. VilaWeb entrevista [Josep Enric Llebot](#), catedràtic de física de la UAB.

Ahora, el text inclou una donació milionària dels països rics cap als pobres amb el qual ajudar-los, fins a l'any 2020, a adaptar les seves economies i combatre el canvi climàtic. El text va ser presentat per Dinamarca, que el va lliurar a 26 països. El primer ministre danès, Lars Løkke Rasmussen, ha destacat aquesta nit que els 26 països van mantenir a última hora d'aquest dijous un diàleg 'fructífer' de dues hores sobre la manera de desbloquejar les negociacions per combatre de manera global el canvi climàtic. Rasmussen ha explicat que tenien previst reunir-se un altre cop aquest matí.

L'arribada d'Obama a la cimera és esperada per desencallar les negociacions. Tanmateix, les pressions d'Europa i els països emergents perquè EUA i Xina aportin més recursos al fons per afrontar les inversions d'aquests en polítiques contra el canvi climàtic poden ser l'escull a superar les últimes hores de la cimera. Hi ha molts factors en joc i fonts de la Casa Blanca han preparat el terreny de la negociació afirmant que 'més val un no acord que un mal acord'. De fet, el president de la Comissió Europea, Josep Barroso ha dit en referència a Obama, 'realment espero que hi anunciïn alguna cosa més'. 'Obama vindrà només per reiterar el que està en el seu esborrany de la legislació', ha afegit, referint-se a la proposta estatunidenca de reducció d'emissions que es debat actualment al Capitoli. Barroso ha confessat que després de parlar amb diferents dignataris està convençut que els països rics accediran a aportar un total de 10.000 milions de dòlars (6.982 milions d'euros) cada any entre 2010 i 2013, quan s'espera que entri en vigor un nou acord. 'Pels meus contactes amb molts socis, tinc esperances que aconseguirem l'objectiu de 10.000 milions de dòlars', ha destacat.

Avui s'acaba la [cimera del clima](#) de Copenhaguen amb l'interrogant de si els caps d'estat arribaran a cap acord global per prevenir el canvi climàtic. [Josep Enric Llebot](#), membre del Consell Assessor pel Desenvolupament Sostenible (CADS) de la Generalitat de Catalunya i catedràtic de física de la UAB, ha estat aquests dies a Copenhaguen. VilaWeb l'ha entrevistat.

En quina situació es troba el món en relació amb el canvi climàtic?

Actualment és un fet comprovat que hi ha factors que alteren el clima de la terra, però qualsevol mesura que ara es prengui per combatre el canvi climàtic trigarà a fer efecte. És per això que cal impulsar una acció urgent.

Què pot passar, si no actuem a temps?

A la Mediterrània disminuiran les precipitacions, però plourà més a les latituds altes; la pujada del nivell de la mar farà que les costes més baixes se'n ressentin i s'erosionin; si la temperatura augmenta gaire, les collites disminuiran, i finalment, també pot ser que determinades malalties infeccioses afectin zones que ara en són indemnes.

Podem ser optimistes i creure que la cimera del clima de Copenhaguen s'acabarà amb un acord?

Sí, crec que s'acabarà amb un acord d'última hora perquè els dirigents que hi han anat no poden anar-se'n sense haver-se fet una foto conjunta, sense haver pres cap acord. Serà un compromís polític de tots els països d'actuar contra el canvi climàtic, però crec que l'acord econòmic no arribarà fins després. Per molt que alguns governants es comprometin a pagar una determinada xifra, en molts casos ho hauran de ratificar els governs respectius.

Els països rics sembla que estan disposats a aportar no pas menys de 100.000 milions d'euros anuals perquè els països

emergents frenin el canvi climàtic. De què han de servir aquests diners?

Són diners que donarien els països rics als països en vies de desenvolupament perquè milloressin l'emissió de gasos contaminants. Però aquests diners també farien millorar les tecnologies i l'eficiència energètica dels països en vies de desenvolupament i això no interessa els països més rics, perquè tindrien competidors comercials directes, com ja ho és la Xina.

Així doncs no hi haurà una voluntat clara dels països rics per a aconseguir una reducció mundial del canvi climàtic?

Per a evitar les emissions, sí. Pensem que els països rics veuen en la millora de l'eficiència energètica, no solament beneficis de canvi climàtic, sinó també de producció. El fet que no hagin de dependre dels països productors de petroli, per exemple, els beneficia econòmicament.

Què fa la Unió Europea per lluitar contra el canvi climàtic?

Des de fa temps la Unió Europea és l'ens polític que més empeny perquè s'adoptin mesures contra el canvi climàtic. Ja s'ha compromès a reduir un 20% les emissions abans del 2020.

Quin ha estat el paper de Catalunya a la cimera de Copenhaguen?

Catalunya hi ha anat dins l'estat espanyol; per això, els representants catalans han estat pocs. Però a la ciutat de Copenhaguen s'han fet activitats paral·leles molt interessants, en què Catalunya hi ha participat com a regió. És molt important tenir en compte el paper de les regions en el canvi climàtic, perquè coneixen de més a prop les característiques del territori que no pas les institucions estatals.

Catalunya opta ferm per les energies renovables?

Hi va optant, però amb dificultats. És difícil de portar a terme un projecte d'implantació de parcs eòlics, si els ciutadans no veuen bé l'impacte que tenen en el paisatge. Som un país de gestió complexa i no anem al ritme que cal en el foment d'aquesta mena d'energies.

Insinua, doncs, que és culpa dels ciutadans que no es facin servir més les energies renovables?

No, suposo que el mal és que l'administració no es veu amb prou força per a implantar-les, vista l'oposició d'alguns ciutadans o bé per una qüestió de governabilitat, no ho sé.

Haurà servit de res Copenhaguen?

Aquests dies els mitjans de comunicació parlen molt del canvi climàtic, i això ja és un gran pas. Allò que ha quedat clar és que, si l'acord global no s'assoleix a Copenhaguen, no trigarà a assolir-se. Ara hi ha el convenciment que s'ha de fer alguna cosa per evitar el canvi climàtic i que s'ha de fer urgentment. No ens podem permetre la desil·lusió col·lectiva de no arribar a cap acord.

18 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)